

Indië monument Groningen

Ontwerper

Het monument is ontworpen door de kunstenaars Anne Hilderink en Peter de Kan en is onthuld op 11 juni 2002.

Vorm en materiaal

Het 'Indië-monument' in Groningen bestaat uit een 20 centimeter verlaagd pad, met langs de kant een hardhouten zitting op betonnen zitelementen: een 120 meter lange bank die de glooiing van het pad volgt. Aan de andere kant van het pad bevindt zich een zandstenen namenband. Het pad, de bank en de namenband volgen de ronding van de vijver. Het begin van de houten bank wordt gemarkeerd door een bronzen plaquette met daarop een gedicht van Rutger Kopland.

De tekst luidt:

'DAN ZULLEN DEZE GELUIDEN WIND ZIJN,
ALS ZE OPSTIJGEN UIT HUN PLEK, DAN
ZULLEN ZE VERWAAIEN, ZIJN ZE WIND.
WE HEBBEN GEADEMD EN ONZE ADEM WAS
ALS ZUCHTEN VAN BOMEN OM EEN HUIS,
WE HEBBEN GEPREVELD EN ONZE LIPPEN
PREVELDEN ALS EEN TUIN IN DE REGEN,
WE HEBBEN GESPROKEN EN ONZE STEMMEN
DWAALDEN ALS VOGELS BOVEN EEN DAK.
OMDAT WIJ ONZE NAAM WILDEN VINDEN.
MAAR ALLEEN DE WIND WEET DE PLEK
DIE WIJ WAREN, WAAR EN WANNEER.'

Op de stenen band zijn in chronische volgorde gelet op de sterfdatum de namen van 136 gesneuvelde militairen uit de provincie Groningen aangebracht. 'De namen staan als een voetnoot in de omgeving.' Van zeven gesneuvelde militairen staan de namen niet vermeld, omdat de nabestaanden hiervoor geen toestemming hebben gegeven.

Vlak voor aanvang van de namen op de zijkant staat op de bovenkant van deze band: 'NEDERLANDS INDIË < 1945-' en na de laatste naam '-1962 NIEUW GUINEA'